

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Arba‘ah ha-ṭurim

Ṭur Ḥoshen ha-mishpaṭ - hu ha-ṭur ha-3. me-arba‘ah ha-ṭurim

Ya‘aqov ben Asher

רשאַןב בקעי

Ṷin, 5573 = 1813

אלק

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8729

חשן המשפט הלכות ערב קלא

לדרי שפסגו זמן חסוד צחי לוס הפעיקו לררי וכבר כתבתי בסמוך כסכת'
סעלוס לערב סחקלתי עתך לו צעי דלמנתיס ועת צמתיס חו צמתיס סעדרטיס
מתיס לו לי צעיני : ונעיקו יוסף מפרסיס ביחומיס קמניס וכדברי רבנו
וסל דקמתי עקעי לתעניכוס ליחמי ללו לעיפרס דלי תעניכוס סיו חייביס אלס דלי
לודעיכוס סיו סערב סעור כמו ססס
סעוריס ועמקיס סערב סעיר צמתיס דלי
סס סעוריס ספסי סערב סס סעוריס סס
כמוע חובו סל חצירו סלס ערעתי
סססקיד עמיקו אלס לס סיו חייביס כנין
סחיב עורס לו צמ' סעדרטיס סמכריס
קע על צכ דערמיס עמקו דלצמניכוס לל
ספסיד דלס סיו כמוע חובו סל חצירו
ללס סעור' דמסיס סוס דערע עכ"ל
וכז עור ולעני ערב לו קלנן סעיר קודס
זמני למלוס ולל סודעיס ללוו ועדיני סלוס
צייני סעור מורי ס"ע סעורס מן סלו'
סעדי עמיקו סלס ס עו סח"כ דלס עמיק'
סעעמל דמיע חובו סל חצירו דמסיס סוס
סוס דלכמ' סל סעורע סוס סעיעוד אלל
ככס דמני עיליס סעיעוד יכס למיער סיו
וסמיס' ערב ססס' ס"ס סס' קלנן עכ"ל
וכ"ל סריס' צל חצירו וססו וז ססס' סר
דלס סעיו סל סעורע לו ערצני חיליו סרססו
לחובע עני דמיו לרעמ' סלסו סעני סע
זמני מני בעי' למעור וכמו ססססס סעיון
זס : כתי' סריס' סלס' סלס' סלס' סלס'
דזמני סלס' סלס' סלס' סלס' סלס' סלס'
מעלנו ולל סעורע צמ' סעעמל סס' חס
ככר סיעלני צ' סס' סס' סס' סס' סס'
עו ססססס סס' סס' סס' סס' סס'
דלל סעורע צמ' סל סעורס סוס ולסו
לרץ סודעס סחח דלל סעעמל צמתיס
לפי' עמסעמל צמ' סס' סס' סס' סס'
קלל סלס' סלס' סלס' סלס' סלס' סלס'
דלס כמס סריס סעעמל צ' וססס סודע'
וכז סס סני לענין סודעס כזו וסל על פי
סלס' סס סני עריס סריס סעעמל סלס'
סמיקו סודע' וז כ"כ עכ"ל : ח וסל
סיו ערב לני וכו' סס סס סס סס סס
ערב סדעיסי לני עקמיס דליחצמניס
ליחמי וססיקס דלסליו לעד' לל חסינין
ללרני סני מילי יערלל סלל גוי דרני
קטר ערב סלל סל לל דלססס' לרני
עיקרל לל סיו עקביל לס' וככז
סרעס' סק' כ"ו וסלכות מלס דמסיס
לרני סלססיס לסיק' סרע זס מועתו
קוס סיעיעו זס ליחומיס סלל לס סודיען
ססני חיצע ססו וסרי סוס נותן חייביס
ללס עכ"ל כומר' דמסיעו ולל סודיעס
קיס חוקן לרני וסססססיעס עמל חוקת
לרני :

קלא א תשובה
הרמב"ם דפסו' כחצמ' צמ' קל' וכו' סעדר' ל' סס ס' כ' סכריס כ' ד' זמתיס ז' ל' וכן כתיב
חילוק בן ערב (קלנן) : ב כתי' סרע' כס סמיו' לחצירו ערב' ל' וכו' ככס' ז' עס' עני'
וככז ס"ס עס ססס' סרני סערב סלס'
כרין עלוס על סס סכיל לוער מרעתיך
כ"כ דלניו וכן כ' צ' סעפסיס סלס' ססס'
ככז לו סעלוס סחקלתי ורזן לו זכתי
סרי סוס עועד צמקונו ורני סערב כרין
סעלוס ולס סעלוס צמער מינו יכיל לוער
מרעתי כך כרסס ענדרי סרעס' וספסי
כוס לל סעור כע סערב מליס וכני דעלמלס
סרססו סעלוס עכ"ל וככר צמלסו דמיס
ללו כס' סלסני זס דרני דרניו : ג
כתב סרע' ערב לו קלנן' כך ככז
על סרעו' ככז צמער ל' וכו' ככז
ירוסס' וכו' עור צמל סרעו' סר' מדברי
סרע' ססוס חלוק דרין זס סלל יכיל
לוער אוליסנו סרענו וכתי' צמל סרעו'
צמער סוכר מיסו לס סעיר קודס וסרע
חובו למליס סחד ונכס מן סלס' כל מס
מערע צמניו בן מלוס ע'ס בן מלוס צמ'
עכ"ל וספסי סוס : ואני ככזני לעמלס
עס סעלוס יכיל לסלול עמיקו חור סעני
עס סלוס מכוני כססו כס' ע' ד' כתיב
עור כרע' צמ' ערב מלל סעלוס
זמני וסרס' וכו' ככז' דרומ' צמנו :

קבו ר"מ

לדרי שפסגו זמן חסוד צחי לוס הפעיקו לררי וכבר כתבתי בסמוך כסכת'
סעלוס לערב סחקלתי עתך לו צעי דלמנתיס ועת צמתיס חו צמתיס סעדרטיס
מתיס לו לי צעיני : ונעיקו יוסף מפרסיס ביחומיס קמניס וכדברי רבנו
וסל דקמתי עקעי לתעניכוס ליחמי ללו לעיפרס דלי תעניכוס סיו חייביס אלס דלי
לודעיכוס סיו סערב סעור כמו ססס
סעוריס ועמקיס סערב סעיר צמתיס דלי
סס סעוריס ספסי סערב סס סעוריס סס
כמוע חובו סל חצירו סלס ערעתי
סססקיד עמיקו אלס לס סיו חייביס כנין
סחיב עורס לו צמ' סעדרטיס סמכריס
קע על צכ דערמיס עמקו דלצמניכוס לל
ספסיד דלס סיו כמוע חובו סל חצירו
ללס סעור' דמסיס סוס דערע עכ"ל
וכז עור ולעני ערב לו קלנן סעיר קודס
זמני למלוס ולל סודעיס ללוו ועדיני סלוס
צייני סעור מורי ס"ע סעורס מן סלו'
סעדי עמיקו סלס ס עו סח"כ דלס עמיק'
סעעמל דמיע חובו סל חצירו דמסיס סוס
סוס דלכמ' סל סעורע סוס סעיעוד אלל
ככס דמני עיליס סעיעוד יכס למיער סיו
וסמיס' ערב ססס' ס"ס סס' קלנן עכ"ל
וכ"ל סריס' צל חצירו וססו וז ססס' סר
דלס סעיו סל סעורע לו ערצני חיליו סרססו
לחובע עני דמיו לרעמ' סלסו סעני סע
זמני מני בעי' למעור וכמו ססססס סעיון
זס : כתי' סריס' סלס' סלס' סלס' סלס'
דזמני סלס' סלס' סלס' סלס' סלס'
מעלנו ולל סעורע צמ' סעעמל סס' חס
ככר סיעלני צ' סס' סס' סס' סס' סס'
עו ססססס סס' סס' סס' סס' סס'
דלל סעורע צמ' סל סעורס סוס ולסו
לרץ סודעס סחח דלל סעעמל צמתיס
לפי' עמסעמל צמ' סס' סס' סס' סס'
קלל סלס' סלס' סלס' סלס' סלס' סלס'
דלס כמס סריס סעעמל צ' וססס סודע'
וכז סס סני לענין סודעס כזו וסל על פי
סלס' סס סני עריס סריס סעעמל סלס'
סמיקו סודע' וז כ"כ עכ"ל : ח וסל
סיו ערב לני וכו' סס סס סס סס סס
ערב סדעיסי לני עקמיס דליחצמניס
ליחמי וססיקס דלסליו לעד' לל חסינין
ללרני סני מילי יערלל סלל גוי דרני
קטר ערב סלל סל לל דלססס' לרני
עיקרל לל סיו עקביל לס' וככז
סרעס' סק' כ"ו וסלכות מלס דמסיס
לרני סלססיס לסיק' סרע זס מועתו
קוס סיעיעו זס ליחומיס סלל לס סודיען
ססני חיצע ססו וסרי סוס נותן חייביס
ללס עכ"ל כומר' דמסיעו ולל סודיעס
קיס חוקן לרני וסססססיעס עמל חוקת
לרני :

כאילו קבלתי המעו' ממך הרי זה נוב' מהלקוחו ומיחומי' גדולי'
שאין לך מלוה בשמך גדולה מו' | ערב שפרע למלוה ולא בקש
ממנו השטר אין הלוה חייב לשלם לוקה שפרע בשבילו שהרי
פשע כמה שהניח השמר ביד המלוה ולא יפרע לו עד שיחזיר לו
שטרו : ז מת הלוה וקדם הערב ופרע למלוה קודם שהודיע
לירשין אם נודע שלא נפרע המלוה כנין שהודיע הלוה קודם מותו
שלא פרע או שנודעו על שלא רצה לפרוע או שעדיין לא הגיע
ומן הפרעון חוזר ונוכה מן הירשין מה שפרע בשבילם אפילו הם
קמנים ואם אין שם אחר מאלו הריסים אינו חוזר על היתומים :
קמנים ואם הם גדולים חוזר ונפרע מהם אם היתה מלוה בשטר :
ד ואם היה ערב לגוי ופרעו או בכל עני' אינו חוזר ונפרע מה'חומי'
ראי' למיחש שאביהם התיש צרי' ערב כנגד הרוב קיד שנכנ'
להיו' ערב מפני שדרך הגוי שתובע' לערב תחיל ולפי'כך לא כנס
לערב עד שהתפיסוהו צרי' אבל אם הודיע שהגוי הכעו והרי
הוא נותן לו חייבין לשלם ומיהו צריך להביא ראיה שפרעו בין
כשבא ליפ' מהירשין בין כשבא ליפ' מהלוי בעצמו כדפריש' :
קלא א תשובה
הרב אלפס ערב שנתיים להיות ערב
והור ואמר מלוה חוזני בי קודם
ההלוואה יכול להודר כי קודם שיתן המלוה המעות ליד הלוה
ואפי' קנו מירו ואם לא שמע אליו המלו' ונתן המעו' אפי' קנו מירו
איהו דאפסיד אנפשיה ואין לו על הערב כלום אבל לאחר מתן
מעות שצריך קנין והמעות כבר נתנים אין לאחר קנין כלום ב'
הרמב"ם ז' ול האומר לחביו ערבת לי והלה אומר לא ערבת לי או
שאמר הערב ללוה אתה הרשיתי לערוב אותך וליהן והלה אומר
מדתך ערבת או לא ערבת כלל או שאומר הערב ללוה פרעתי
למלוה בשבילך והוא אומר לא פרע או שאמר לא פרעתי אבל
נתיי לך מה שפרעת או שאומר המלוה ערבת לי כמאתים והוא
אומר לא ערבת לי אלא כמאה וככל אלו הסענות וכיצא בהם
המוציא מחביו עליו הראיה או התנבע ישבע שבועת היתא או
שבועת התורה אם הוא מודה מקצת כשאר טענת ממון ג' כתב
הרמב"ם ערב או קבלן שנתבע מלוה להוציא מהערבות אין
שומעין לו אפי' שהלוה מכובד נכסיו כמו שאין המלוה יכול לתבוע חובו
תוך הזמן אף אם הלוה מפקיד
נכסיו כך אינו מני של הערב על הלוה עד לאחר שפרע בשבילו ע"כ ואני
כתבתי למעלה שנתבע המלוה
יכול לשאול מעותיו תוך הזמן אם הלוה מכובד נכסיו ד' עור ב' הרמב"ם
בתשו' ערב שבא המלוה
בזמנו והתרה בו בפני עיר' שיתבע ממנו מהלוי ואם לאו יפטר מהערבות
ולא רצה המלו' והאריך הזמן
ללוה אין הערב נפטר בכך ואצל' בקבלן שתובע ל' שירצ' וכזמן שרצ'
שאם האריך המלוה ללוה זמן
הפרעון שלא נפטר הקבלן בכך ואפי' חיו נכסיו ידעו' ללוה והערב
אומר למלו' רד עם הלוה לרין ונכתב
חובך מנכס' הללו והאריך הזמן ללוה וכינת' שנתדפו הנכס' נכתב
מהערב כללו של דבר נכסיה דאני'
בין שמכרן אח"כ הוא גוב' מן הערב ע"כ ונר' שאם' תובע את הלו'
כזמני שיוציאו מן הערב הרין עמו
כי יאמ' לו לא נתרצתי להתערב בשבילך אלא ער' ומן פלו' ה' תשו'
לרב אלפס ישראל ערב לחביו
כשביל גוי והערב נטל משכון מהגוי ונתנו למלו' וכו' לו הגוי
אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל הית
למלוה הריני כמו שהייתי והחזיר המלו' לגוי משכנו לאחר זמן
תבע המלו' לערב מען כשאמרתי הריני כשהייתי לא ה'
בדעתי בקודם שבא
המשכון לירך אלא כמו שהייתי לאחר שבא המשכון לירך
שלא הייתי משועבד לך וראיה לדבר שכבר ראתי סרנתי כנגד
הגוי מלהכנס
ערב לרש' ישראל שחי' בידו משכון מהגוי שואל ממנו
שיחזירו לו ערב ישראל והודה לרבניו והביא הגוי
החוב מיד גוי'
אני מתרה בר' שלא תקבלני ערב ואומר בפני גוי אני
אערב לך הדין נוהן שחייב הערב כיון שזה מסר לגוי
משכון שבידו כול' הקדש
כשנת מתן מעו' ש"א צ' קנין התראה שהתרה בו אינו
כלום שהוא היה לו לישמש מן הגוי ולדחותו
מלהיות ערב לו וכיון שלא עשה כן אלא
שהורה בערבות בפני הגוי אינו יכול
הלה לישמש ולומר לגוי אינו מקבל לזה ערב
שהכל יודעין שראוי הוא שיקבלהו לערב
והוא כבר הודה
לגוי שיחזיר לו המשכון ע"י ערבות : ז
שאלה לא' אהרא' ש' ז' ראוהו חבר
הכיר ת מפר' ונכנס שמעון ערב
בשבילו והלך לו ראוהו ודוצרך
שמעון לפרוע כשבילו כשבא ראוהו
הבע שמעון מה שפרע בשבילו ואמר לו
לא היה לך לפרוע כי כבר פרעתי ויש לי
שטר פרעון ממנו אל
שמעון הוצרתי לפרוע כל זמן
שלא הנחת בידי שטר הפרעון והנחת
עיקר שטר חובו ביד הגוי כיון
שמורה ראוהו שהכניסו ערב לפרוע
כל מה ששבעו מבר שנתן לגוי'
ח אפי' שהגוי תבע ממנו הממון
שלא כרין (ג) ואנסו ליתן לו כי
הדבר ידוע שירס תקיפא עליו וצריך
ליתן לו כל מה שתיבעוהו ידע
ראוהו ששם אותו ערב לגוי וקבל
עליו שעבור זה לפצותו ולסלקו
מכל חוק שיבא לו מהגוי אע"פ
שלא פ' כס' ומה שטעונו
ראוהו שיש לו שטר פרעון מהגוי
אינה טענה כל זמן שהגוי עיקר
השטר ביד הגוי ולא כתב בו
מהערב ז' על כן הוא צריך
לפרוע לערב כל מה שיבחר
שיפרע בשבילו והחזיר יהיה ע"י
עדים אע"י פיתקא של הגוי
נכרת שקבל מפלוגי כך וכך או"י
שכתוב בשטר בני שיט' שפרע
כך וכך' וכן כ' שקבלו הכירות
מני ונעשו ערבות וזה לזה
הגוי מצא אחר מהם
נובה ממנו חייב הכירו לפרוע
חלקו

ה תשובה לר"מ
ישראל קנו מירו ואם לא שמע אליו המלו' ונתן המעו' אפי' קנו מירו
איהו דאפסיד אנפשיה ואין לו על הערב כלום אבל לאחר מתן
מעות שצריך קנין והמעות כבר נתנים אין לאחר קנין כלום ב'
הרמב"ם ז' ול האומר לחביו ערבת לי והלה אומר לא ערבת לי או
שאמר הערב ללוה אתה הרשיתי לערוב אותך וליהן והלה אומר
מדתך ערבת או לא ערבת כלל או שאומר הערב ללוה פרעתי
למלוה בשבילך והוא אומר לא פרע או שאמר לא פרעתי אבל
נתיי לך מה שפרעת או שאומר המלוה ערבת לי כמאתים והוא
אומר לא ערבת לי אלא כמאה וככל אלו הסענות וכיצא בהם
המוציא מחביו עליו הראיה או התנבע ישבע שבועת היתא או
שבועת התורה אם הוא מודה מקצת כשאר טענת ממון ג' כתב
הרמב"ם ערב או קבלן שנתבע מלוה להוציא מהערבות אין
שומעין לו אפי' שהלוה מכובד נכסיו כמו שאין המלוה יכול לתבוע חובו
תוך הזמן אף אם הלוה מפקיד
נכסיו כך אינו מני של הערב על הלוה עד לאחר שפרע בשבילו ע"כ ואני
כתבתי למעלה שנתבע המלוה
יכול לשאול מעותיו תוך הזמן אם הלוה מכובד נכסיו ד' עור ב' הרמב"ם
בתשו' ערב שבא המלוה
בזמנו והתרה בו בפני עיר' שיתבע ממנו מהלוי ואם לאו יפטר מהערבות
ולא רצה המלו' והאריך הזמן
ללוה אין הערב נפטר בכך ואצל' בקבלן שתובע ל' שירצ' וכזמן שרצ'
שאם האריך המלוה ללוה זמן
הפרעון שלא נפטר הקבלן בכך ואפי' חיו נכסיו ידעו' ללוה והערב
אומר למלו' רד עם הלוה לרין ונכתב
חובך מנכס' הללו והאריך הזמן ללוה וכינת' שנתדפו הנכס' נכתב
מהערב כללו של דבר נכסיה דאני'
בין שמכרן אח"כ הוא גוב' מן הערב ע"כ ונר' שאם' תובע את הלו'
כזמני שיוציאו מן הערב הרין עמו
כי יאמ' לו לא נתרצתי להתערב בשבילך אלא ער' ומן פלו' ה' תשו'
לרב אלפס ישראל ערב לחביו
כשביל גוי והערב נטל משכון מהגוי ונתנו למלו' וכו' לו הגוי
אצל הערב בע"ש בין השמשות וא"ל הית
למלוה הריני כמו שהייתי והחזיר המלו' לגוי משכנו לאחר זמן
תבע המלו' לערב מען כשאמרתי הריני כשהייתי לא ה'
בדעתי בקודם שבא
המשכון לירך אלא כמו שהייתי לאחר שבא המשכון לירך
שלא הייתי משועבד לך וראיה לדבר שכבר ראתי סרנתי כנגד
הגוי מלהכנס
ערב לרש' ישראל שחי' בידו משכון מהגוי שואל ממנו
שיחזירו לו ערב ישראל והודה לרבניו והביא הגוי
החוב מיד גוי'
אני מתרה בר' שלא תקבלני ערב ואומר בפני גוי אני
אערב לך הדין נוהן שחייב הערב כיון שזה מסר לגוי
משכון שבידו כול' הקדש
כשנת מתן מעו' ש"א צ' קנין התראה שהתרה בו אינו
כלום שהוא היה לו לישמש מן הגוי ולדחותו
מלהיות ערב לו וכיון שלא עשה כן אלא
שהורה בערבות בפני הגוי אינו יכול
הלה לישמש ולומר לגוי אינו מקבל לזה ערב
שהכל יודעין שראוי הוא שיקבלהו לערב
והוא כבר הודה
לגוי שיחזיר לו המשכון ע"י ערבות : ז
שאלה לא' אהרא' ש' ז' ראוהו חבר
הכיר ת מפר' ונכנס שמעון ערב
בשבילו והלך לו ראוהו ודוצרך
שמעון לפרוע כשבילו כשבא ראוהו
הבע שמעון מה שפרע בשבילו ואמר לו
לא היה לך לפרוע כי כבר פרעתי ויש לי
שטר פרעון ממנו אל
שמעון הוצרתי לפרוע כל זמן
שלא הנחת בידי שטר הפרעון והנחת
עיקר שטר חובו ביד הגוי כיון
שמורה ראוהו שהכניסו ערב לפרוע
כל מה ששבעו מבר שנתן לגוי'
ח אפי' שהגוי תבע ממנו הממון
שלא כרין (ג) ואנסו ליתן לו כי
הדבר ידוע שירס תקיפא עליו וצריך
ליתן לו כל מה שתיבעוהו ידע
ראוהו ששם אותו ערב לגוי וקבל
עליו שעבור זה לפצותו ולסלקו
מכל חוק שיבא לו מהגוי אע"פ
שלא פ' כס' ומה שטעונו
ראוהו שיש לו שטר פרעון מהגוי
אינה טענה כל זמן שהגוי עיקר
השטר ביד הגוי ולא כתב בו
מהערב ז' על כן הוא צריך
לפרוע לערב כל מה שיבחר
שיפרע בשבילו והחזיר יהיה ע"י
עדים אע"י פיתקא של הגוי
נכרת שקבל מפלוגי כך וכך או"י
שכתוב בשטר בני שיט' שפרע
כך וכך' וכן כ' שקבלו הכירות
מני ונעשו ערבות וזה לזה
הגוי מצא אחר מהם
נובה ממנו חייב הכירו לפרוע
חלקו

ערב בשבילו לזה שאני חיי' לו שחזרו' לי משכונ' שאני צריך לו ואמר לו הער' כבר נכנס שבת ואיני עוש' שום ערבות פייסו הגוי לערב ער שאמר
למלוה הריני כמו שהייתי והחזיר המלו' לגוי משכנו לאחר זמן תבע המלו' לערב מען כשאמרתי הריני כשהייתי לא ה' בדעתי בקודם שבא
המשכון לירך אלא כמו שהייתי לאחר שבא המשכון לירך שלא הייתי משועבד לך וראיה לדבר שכבר ראתי סרנתי כנגד הגוי מלהכנס
ערב לרש' ישראל שחי' בידו משכון מהגוי שואל ממנו שיחזירו לו ערב ישראל והודה לרבניו והביא הגוי החוב מיד גוי'
אני מתרה בר' שלא תקבלני ערב ואומר בפני גוי אני אערב לך הדין נוהן שחייב הערב כיון שזה מסר לגוי משכון שבידו כול' הקדש
כשנת מתן מעו' ש"א צ' קנין התראה שהתרה בו אינו כלום שהוא היה לו לישמש מן הגוי ולדחותו מלהיות ערב לו וכיון שלא עשה כן אלא
שהורה בערבות בפני הגוי אינו יכול הלה לישמש ולומר לגוי אינו מקבל לזה ערב שהכל יודעין שראוי הוא שיקבלהו לערב והוא כבר הודה
לגוי שיחזיר לו המשכון ע"י ערבות : ז
שאלה לא' אהרא' ש' ז' ראוהו חבר הכיר ת מפר' ונכנס שמעון ערב בשבילו והלך לו ראוהו ודוצרך
שמעון לפרוע כשבילו כשבא ראוהו הבע שמעון מה שפרע בשבילו ואמר לו לא היה לך לפרוע כי כבר פרעתי ויש לי שטר פרעון ממנו אל
שמעון הוצרתי לפרוע כל זמן שלא הנחת בידי שטר הפרעון והנחת עיקר שטר חובו ביד הגוי כיון שמורה ראוהו שהכניסו ערב לפרוע
כל מה ששבעו מבר שנתן לגוי' ח אפי' שהגוי תבע ממנו הממון שלא כרין (ג) ואנסו ליתן לו כי הדבר ידוע שירס תקיפא עליו וצריך ליתן לו
כל מה שתיבעוהו ידע ראוהו ששם אותו ערב לגוי וקבל עליו שעבור זה לפצותו ולסלקו מכל חוק שיבא לו מהגוי אע"פ שלא פ' כס' ומה
שטעונו ראוהו שיש לו שטר פרעון מהגוי אינה טענה כל זמן שהגוי עיקר השטר ביד הגוי ולא כתב בו מהערב ז' על כן הוא צריך לפרוע לערב כל מה שיבחר
שיפרע בשבילו והחזיר יהיה ע"י עדים אע"י פיתקא של הגוי נכרת שקבל מפלוגי כך וכך או"י שכתוב בשטר בני שיט' שפרע כך וכך'
וכן כ' שקבלו הכירות מני ונעשו ערבות וזה לזה הגוי מצא אחר מהם נובה ממנו חייב הכירו לפרוע חלקו

